

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

INSTITVTIONVM IVRIS CANONICI LIBRI QVATVOR.

Cucchi, Marco Antonio

Coloniae, 1564

VD16 ZV 4150

Consecratione Ecclesiae uel Altaris. xi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62908](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62908)

clesiæ eximantur, ipsi soli Canonici (non autem ecclesia vel alij eius clerici) sunt exempti. Si autem clerici cuiusvis Ecclesiæ eximantur, tunc tam Canonici, quàm alij clerici eximuntur, non tamen Ecclesia, nisi aliud in exemptionis priuilegio exprimat. ^e Itè quauis monasterium aliquod exemptum sit, hoc priuilegio tamen Capellæ ei subiectæ perfrui non conceduntur. ^f Et denum, quibus certæ rei vel loci ratione priuilegiū exemptionis concessum est, eodem priuilegio pro alia re, alio uel loco non potentur. ^g

^e c. per exemptionē.

de priuileg. in vi.

^f c. ex ore. de priuileg.

^g c. cū Capella.

De Consecratione Ecclesiæ uel Altaris. Tit. XI.

NON est autem temerè concedendum, ut cuius liceat suo arbitrio Ecclesias ponere, sed (ut rei tantæ suæ dignitas, quantum fieri potest, seruetur) certæ solēnitates introductæ sunt, quæ præire debeant in Ecclesia faciendâ. Nam primū nemo Ecclesiam ædificare debet, antequàm Episcopus ciuitatis eò accedat, & crucem ibi figens publicè atrium describat: ac prius illi, qui ædificaturus est, præfiniat quæ ad Luminarium, & Custodū sumptus sufficiant,

ficiant, & demōstrata donatione sic domum ædificet. Qua erecta atriū aqua benedicta aspergatur. ^apostea per consecrationē Deo ab Episcopo dedicetur cum missæ celebratione. ^bConsecratio aut fit superficiej interioris parietū delimitatione. cum crucibus. ^c sed oratoriū non consecratur, quia ad orandū, non ad celebrandum ædificari solet. ^d

Ecclesijs Deo semel sacratīs non est iterum consecratio adhibenda, nisi aut incendio, aut alia ruina defecratae sint: quo casu omnia ex integro agenda erunt, perinde ac si nūquam consecratae fuissent. sed & si incertum sit, vtrū olim consecratae fuerint, an id minū, cū nec certa scriptura, nec testes existant, à quibus indubitatē id sciri possit, nihil prohibet eas denuò à Capite consecrari. At cum Ecclesiæ aut hominiduo etiam citra sanguinem aut seminis vel sanguinis humani effusione, fendantur ea labe. vino aqua diluto, & cinere abstergenda est, quæ appellatur recōciliatio. ^eEcclesia autem non consecrata cuiuscunque seminis fuerit, vel sanguinis effusione polluta, aqua protinus exorcizata lauanda est, ne diuinæ laudis organa suspendantur. ^f

a c. placuit.

i. q. ii. c. i. de

consec. di-

stinct. i.

b c. omnes

Basilicæ.

i. dist.

c Ab. c. pro-

posuisti. nus-

me. 7. de cō-

sec.

d c. fin. de

consib.

e c. eccles-

siis semel.

ea. dist. d. c.

proposuisti.

vbi Abb. &

c. si. eod. tit.

& c. solen-

itates. i.

ea. dist.

f c. si. ex-

trii. eo-

Quòd autē diximus Ecclesiam post consecrationem pollutam, posse reconciliari, & à macula iniusta purgari, etiam de cimiterio Ecclesiae intelligendū est. nam, si Ecclesiae contiguum sic cimiterium, polluta Ecclesia & ipsum pollutū erit: nec debet quis in ea ante abstersionem sepeliri, quòd contrā erit, si ab ecclesia seiunctū fuerit cimiteriū, ipso verò cimiterio polluto quamvis ecclesiae annexo, non tamen Ecclesia polluta erit. g. Cōsecratio Ecclesiae etiam priuatis diebus fieri potest. h. quamvis sacri ordines non nisi statutis à iure diebus conferri possint, vt suprā docuimus. honestiùs tamen in diebus faestiuis consecratio fiet. i.

g. c. vnico.
in vi.

h. c. ii. ex
tra eo.

i. habetur
in Pontifi
cali.

Ecclesiam, in qua mortuorum cadauera fidelium siue infidelium sepeliuntur, sanctificare non licet. sed si apta videtur ad consecrandum inde euulsis corporibus, & rasis parietibus, & tignis eius loci reaedificetur, sed si hæc consecrata ante fuerit, missas in ea celebrare licet, tamen si fideles fuerint, qui in ea sepulti sunt. k.

k. c. Ecclesiam.
de cō.
sacra. dist. i.

Non solūm autē Ecclesia, certis solennitatibus sacra efficitur, sed etiam altaria statas solēnitates quasdam desiderant

LIBER SECVNDVS. 149

rant in eis cōsecrandis: nec nisi lapidea
sint, consecrari possunt. ^lSolennitates *l c. altaria.*
sunt hæ, nam post altaris inunctionem *ea. dist.*
Chrismate factam, & benedictionē ei à
Summo Sacerdote tributam. ^m in facie *m c. vni. h.*
ipsius altaris vel dextro cornu fenestel- *fin. de sacr.*
la aperitur, in qua sacræ sanctorum re- *unct. c. al.*
liquiæ conduntur vnà cum nomine il- *taria. c. pla*
lius Sancti cui altare dicatur, & nomi- *cuit. ea. dis.*
ne Episcopi ipsius, qui sacrū facit: quæ
fenestella deinde paruo lapide vel qua-
drato, vel rotūdo operitur, qui lapis si-
gillū appellatur. ⁿ Quæ in altari immo- *n Abb. c. i.*
to & stabili procedunt, sed & alia alta- *eo. titu.*
ris forma est, quòd portatile, seu viati-
cum appellatur: quia per diuersa loca
facile transferri potest, & itineri etiam
est aptum: estque lapis paruus foramen
habens, & consecrationem, lapide su-
perimposito. ^o Possunt etiam plura al- *o Ab. d. e. i.*
taria in eadem ecclesia simul consecra- *p ca. cum*
ri. ^p Altari autē amoto & sigillo fracto *sis. eod. tit.*
& diminuto denuò id consecrabitur. ^q *q c. i.*

De Ecclesijs edificadis, uel restituen-
dis, uel sarcendis. Tit. XII.

SI quando contingit ecclesias instau-
ratione aliqua egere, putà, vt tecta,
aut parietes ruinam minantes sarcian-
tur,

G 3 tur,